

OLI – SLOVA

Rodový zpravodaj Oliberiusů / Oliveriusů

Ročník 28, číslo 55-56

Malé Kyšice, 17. prosince 2017

Moji milí čtenáři, nositelé a nositelky příjmení OLIBERIUS a OLIVERIUS,

nezadržitelně končí rok 2017, proto mi již tradičně dovolte napsat vám pár řádek. **Upřímně a rád vám a vašim blízkých přeji klidné a radostné prožití Vánoc, pod stromečkem hodně dárků! Do přicházejícího roku 2018 přeji štěstí, zdraví, úspěchy jak v pracovním životě, tak i spokojenost v životě rodinném!** Zároveň si dovoluji poděkovat všem vám, kteří jste mi prostřednictvím České pošty nebo elektronicky blahopřáli k Vánocům i k Novému roku. (Promiňte, i díky přípravě a expedici našeho zpravodaje, teď v závěru roku nestíhám odpovídat stejnou cestou.)

Rok 2017 se možná, či snad určitě, pro nositele našich dvou příjmení stává historickým! V jeho první polovině mě navštívily Iva a Alena, obě z rodové větve Oliberiusů, a položily mi otázku: „Jaké rodové výročí nás čeká v roce 2019?“ Neznalým Oliveriusem, natož špatným genealogem vlastního rodu bych byl, kdybych nevěděl, že v roce 1619, tedy před 400 lety, se měl v Dolním Hradišti narodit nám první doložený předek rodu: **Pavel Myslivec**, poddaný ve službách cisterciáckého kláštera v Plasích. Ten se přece fyzicky – mimo jiné – přičinil o to, že v minulém roce, jak vyplývá ze statistiky v závěru těchto OLI-SLOV, v České republice žilo 345 nositelů/nositelek našich dvou příjmení. A ač přesně nevíme, zda jeho mladším bratrem, možná dokonce synem(?), byl duchovní původce našich příjmení **Benedikt Thomas Patricius Holibergius**, tak od jeho narození 20. prosince 2019 uplyne kulatých 380 let. Věděl jsem, proto obě návštěvnice mi položily další otázku: Co se v roce 2019 setkat? Všichni z našeho rodu, všichni, kteří by měli zájem uctít památku těch dvou!

Moji milí jmenovci, prostřednictvím OLI-SLOV mě znáte 27 let, někteří i déle; navázal jsem na genealogické výsledky Ing. Václava Oliveriuse, začal pro četné zájemce vydávat a rozesílat rodový zpravodaj, napsal jsem a za pomoci Dr. Josefa Ženky v roce 2005 vydal knihu „GENUS UNUM SUMUS – Jsme jeden rod“, jen jednomu jsem se bránil: Připravit a organizovat rodový sraz, či svolání jmenovců. Přiznávám, tak trochu se závistí jsem z povzdálí sledoval úspěšné rodové srazy Kemrů a v pozdější době Slabochů, jenže připravit a organizovat setkání Olib(v)eriusů, to jsem vždy považoval nad své síly. Když jsem se však seznámil s organizačně připravovaným návrhem rodového setkání Aleny a Ivy, nemohl jsem říci – a neřekl jsem – „NE“. Naopak, a snad většina z vás bude sdílet můj názor, naši předkové si zaslouží, a obzvláště ti, které máme doloženy v první polovině 17. století, aby na ně bylo v co nejširší míře a vážnosti vzpomenu! Aby bylo za nás všechny poděkováno Pavlu Myslivci „za to, že jsme dnes tady“, aby byl vzpomenu i páter Benedikt, neboť kolik je rodů, které zdobí „tak jedinečná příjmení“? Každé příjmení, obzvláště české, je hezké; naše zní sice v českých

podmínkách cize, jenže prokazatelně jsme byli a jsme pokračovateli jeho nositelů, kteří měli a mají jen „české“ kořeny.

Následně si vám tedy dovoluji předložit několik pro setkání důležitých údajů: Rodové setkání by se uskutečnilo v Děpolticích (u Nýrska) v okrese Klatovy. Ve zdejší kostele sv. Izidora by se sloužila mše za zemřelé s připomenutím obou „jubilentů“. Po skončení mše by následovalo připomenutí významných událostí a také osobností z řad nositelů příjmení Oliberius-Oliverius. Vystoupení zástupců (dle počtu zájemců pravděpodobně v sále děpoltické restaurace) z jednotlivých rodin, kteří by v krátkosti pojednali o sobě, o svém příjmení apod. (Očekávají se další návrhy do neuzavřeného programu.) Setkání by bylo asi nejlepší konat v některou sobotu na přelomu měsíců květen-červen 2019, kdy by mohlo být ustálené počasí, kdy nejsou ještě v plném proudu řádné dovolené. Přikláním se k zajištění obědů v místní školní jídelně, pokud bude předem známý počet zájemců. Další varianty stravování zatím zůstávají jen v návrzích. Pro ty, kteří by zůstávali do druhého dne jsou možnosti přespaní: malé ubytovací kapacity přímo v Děpolticích, větší potom v Nýrsku. Tím, že by se setkání konalo v Děpolticích, po jeho skončení je možnost k individuálním návštěvám přírodních krás a památek Šumavy. Kromě programu je ještě nutné dořešit časový program setkání, jakož i výši a způsob platby závazného účastnického příspěvku (na oběd, na pamětní materiály apod.)

Vážení jmenovci, po dohodě s Alenou a Ivou, Vám předkládám ke zvážení, a budu i rád za doplnění, zatím jen neuzavřený návrh. Budu rád, když se na moji poštovní adresu (viz samý závěr zpravodaje) nebo elektronickou: pavlaolive@seznam.cz vyjádříte, navrhnete doplnění programu, popř. se dotážete; naše trojka „MIA“ (Miroslav-Iva-Alena) vám ráda dotazy zodpoví. Budeme rádi, když se ozvete kdykoliv, **nejpozději do konce září 2018**; Vaše příspěvky budou zpracovány a zveřejněny v následujících OLI-SLOVECH. Předem děkujeme.

Závěrem nesmím zapomenout poděkovat všem, kteří jste mi přispěli na vydání tohoto čísla OLI-SLOV; za všechny děkuji Miloslavu Oliveriusovi do Třemošné. Rovněž děkuji za neúnavnou práci při vyhledávání nových a nových genealogických údajů Vladimíru Polehlovi do Plzně; jejich část je zveřejněna dále.

Pozdravuji!

Váš

Miroslav Oliverius, Malé Kyšice

HLINÍK nebo OLIVERIUS?

Převzato z: NAŠE PRAHA 5, jediný čtrnáctideník v Praze 5 z 6. 10. 2017.

Úvod redaktora Martina Dudka: ***Představovat detailně Zdeňka Svěráka (81) našim čtenářům snad ani nemusíme. Muž, který zvládl být dramatikem, scénáristou, hercem, spisovatelem i autorem písňových textů, patří mezi nejvýraznější osobnosti naší kulturní scény již několik desítek let.*** Ten na otázku „V mládí jste navštěvoval dnešní gymnázium Voděradská, kde jste měl fiktivního spolužáka, který nenastoupil do ročníku. Je tedy pravda, že je to předobraz Hliníka, který se odstěhoval do Humpolce ve filmu Marečku, podejte mi pero?“, odpověděl: ***Chodil jsem do gymnázia v Kodaňské ve Vršovicích a teprve před maturitou přemístili naši třídu do Stalinovy školy, dnes Voděradská. Pravda je, že každým rokem, když se četl seznam žáků, vyskytlo se tam jméno OLIVERIUS. Při jeho vyslovení jsme vždycky sborově hlásili: Chybí! Nikdo Oliveria neznal a nikdo nevěděl, jak se na seznam dostal. To byla inspirace pro filmového Hliníka. Jiné jméno dostal, aby chemikář mohl říci: „A nyní se podíváme, zda je přítomen hliník.“***

Tolik odpovídající Zdeněk Svěrák, a protože v rodokmenu Oliveriusů máme několik rodových větví, které směřují do hlavního města, dokonce několik jmenovců bylo nebo je narozeno před 81 lety, tedy v roce 1936, věřím, že někdo z vás - ze čtenářů našeho rodového zpravodaje - mi odpoví, o kterém „neurčeném“ jmenovci se Zdeněk Svěrák zmiňuje. Za upozornění na rozhovor se Z. Svěrákem v citovaném periodiku děkuji Vladimíru Černému ze Zákolan. (moli)

Polehla Vladimír

NADRYBSKÁ RODOVÁ VĚTEV VOJTĚCHA „CESTÁŘE“

Vojtěch, povoláním cestář, se narodil 11. 2. 1834 v Nadrybech č. 15 a téhož dne byl pokřtěn.

Otec – Šimon OLIBERIUS domkář, syn +Bernarda Oliberiusa, domkáře z Nadryb, a matky Marie rozené Karlové.

Matka – Josefka, dcera Josefa Horejše, výminkáře z Nadryb č. 8, a matky Marie rozené Horejšové z Nadryb č. 12.

Jeho **manželka Marie** se narodila 30. 5. 1841 v Nynicích č. 17 a téhož dne byla v Plané pokřtěna.

Otec – Bernard BERÁNEK, podruh z Ninic č. 17, *syn* +Jiřího Beránka, sedláka z Ninic č. 17, a *matky* +Marie, rozené Julusové z Nadryb č. 11.

Matka – Kateřina roz. Havlíková, dcera Josefa Havlíka ½ sedláka z Ninic č. 6, a matky Veroniky roz. Výškové z Nadryb č. 5.

Svatba proběhla 6. 6. 1865 (*odkaz na výpisy z roku 2013*).

Děti: Ještě před svatbou se narodil nemanželský syn, u něhož Vojtěch žádal, aby byl zapsán jako otec:

ANTONÍN *8. 6. 1864 Nynice č. 17, zemřel 13. 2. 1866 v Nadrybech č. 15 na záškrt.

Dle matriky se v manželství narodilo šest dětí:

ANTONÍN *28. 12. 1866 Nadryby č. 15, svatba 1892 s Barborou Fajfrovou

MARIE *19. 10. 1869 Nadryby č. 31, zemřela 6. 1. 1947 v Nadrybech č. 40

ANNA *10. 8. 1872 Nadryby č. 31, zemřela 5. 2. 1881

JOSEFA *13. 5. 1875 Nadryby č. 31, svatba 1898 s Josefem Žížkem

JOSEF *25. 6. 1881, svatba 1906 s Aloisií Záhrubskou, svatba 1911 s Marií Matasovou (viz dále), zemřel 9. 1. 1915

ANNA *6. 2. 1885 Nadryby č. 31, svatba 1905 s Josefem Hábrem (viz dále), zemřela 1. 11. 1956 v Nadrybech č. 47.

Bývalý cestář Vojtěch Oliberius zemřel 15. 7. 1906 v Nadrybech č. 31 na sešlost věkem. Vdova Marie zemřela 26. 10. 1907 rovněž na sešlost věkem a rovněž v Nadrybech č. 31.

V té době žil syn Antonín v Chrástu a dcera Josefa v Darové. Ostatní jejich děti zůstaly v Nadrybech.

Syn JOSEF při sčítání lidu v roce 1900 uvedl, že je dělníkem při továrním broušení kamene u firmy Jan Cingroš v Nadrybech.

Poprvé se oženil dne 26. 11. 1906 ve Stupně:

Ženich – **OLIBERIUS Josef**, cestář v Nadrybech č. 31 – narozen v Nadrybech č. 31 dne 25. 6. 1881 – syn katolíků: Vojtěcha Oliberiusa, cestáře v Nadrybech č. 31, a Marie rozené Beránkové z Ninic č. 17 – 25 let, svobodný.

Nevěsta – **ZÁHRUBSKÁ Aloisie** – narozená ve Všenicích č. 16 dne 5. 3. 1886 – dcera katolíků: Františka Záhrubského, domkáře a horníka ve Všenicích č. 16, a Anny rozené Procházkové ze Všenic č. 7 – 20 let, svobodná.

Děti: V Nadrybech č. 31 se pak narodili dva synové:

JOSEF *30. 8. 1908, svatba 12. 6. 1937, zemřel 1. 10. 1943

ANTONÍN *6. 7. 1910, zemřel 8. 6. 1915 na zadušení v Nadrybech č. 40

Jejich matka Aloisie zemřela 2. 5. 1911 ve veřejné nemocnici v Plzni na zánět ledvin.

Vdovec Josef se podruhé oženil dne 27. 11. 1911 ve farním kostele v Dýšíně:

Ženich – **OLIBERIUS Josef**, cestář v Nadrybech č. 31, tamtéž narozený, manž. syn katolických rodičů: +Vojtěcha Oliberiusa, cestáře v Nadrybech č. 31, a +Marie roz. Beránek z Nynic č. 17 – 30 let, vdovec
Nevěsta – **MATAS Marie** v Chrástu č. 95, tamtéž narozená dne 29. 10. 1889, manž. dcera Martina Matasa, kameníka v Chrástu č. 95, a Anny roz. Hegner z Chrástu – 22 let, svobodná.

Svěddek – Anton Oliberius, truhlář v Chrástu

Ve druhém manželství se narodil syn:

BOHUSLAV *9. 7. 1913 Nadryby č. 40, zemřel v listopadu 1950.

Cestář Josef Oliberius zemřel 9. 1. 1915 na vitium cordis, což by měla být srdeční vada. Historiku o hodinkách na str. 282 v knize nemohu ani potvrdit, ale ani vyvrátit. Spíše bych rozporoval to, že dle matriky zemřel v Nadrybech č. 41. Již v roce 1913 žila jeho rodina v nově postaveném domě v Nadrybech č. 40, který se nazýval „U silničkářů“.

Při sčítání lidu v roce 1921 v Nadrybech č. 40 žili:

OLIBERIUŠOVÁ Marie *29. 10. 1889 Chrást, majitelka domu, vdova, samostatná rolnice, v obci od roku 1911

OLIBERIUŠOVÁ Marie *19. 10. 1869 Nadryby, švagrová, svobodná, vedení domácnosti

OLIBERIUS Josef *30. 8. 1908 Nadryby, syn

OLIBERIUS Bohuslav *9. 7. 1913 Nadryby, syn

HÁBR Josef *13. 12. 1880 Kaceřov, majitel bytu, cestář – Okresní správní komise v Plzni, v obci od roku 1904

HÁBROVÁ Anna, roz. Oliberiusová *6. 2. 1885 Nadryby, manželka, vedení domácnosti

HÁBROVÁ Anna *26. 9. 1905 Nadryby, dcera.

Při předchozím sčítání žila rodina Hábrova v Nadrybech č. 10, ale v roce 1925 začal Josef Hábr stavět dům číslo 47, kde vdova **Anna Hábrová roz. Oliberiusová** zemřela 1. 11. 1956.

Syn z Josefova prvního manželství se oženil 12. 6. 1937 ve farním chrámu v Plané:

Ženich – **Josef OLIBERIUS**, domkář v Nadrybech č. 31 (správně č. 40), nar. 30. 8. 1908 tamtéž, manž. syn katol. rodičů: +Josefa Oliberiusa, cestáře z Nadryb č. 31, a Aloisie roz. Záhrubské ze Všenic č. 16, svobodný.

Nevěsta – **Marie KORELUSOVÁ** z Nadryb č. 29, narozená 21. 4. 1914 v Bušovicích č. 46, okres Rokycany, manž. dcera katol. rodičů – Antonína Korelusa, domkáře v Nadrybech č. 29, a Kateřiny roz. Šedivcové z Bušovic č. 46, svobodná.

Domkář Josef Oliberius zemřel náhle 1. 10. 1943 v Nadrybech č. 40 na srdeční vadu (vitium cordis). Dle obecní kroniky se udusil při angíně, protože lékařská pomoc přišla pozdě.

Vdova Marie se v roce 1947 vdala za vdovce Františka Bruje z Nadryb č. 23 a jako Marie Brujová zemřela v srpnu 1964 v Nadrybech „U silničkářů“. Její syn z prvního manželství, elektrotechnik Josef Oliberius z Nadryb č. 40, se dle obecní kroniky oženil 5. 7. 1969 (soulad se str. 291 v knize).

Tesař **Bohuslav Oliberius** (viz str. 282 knihy) se dle obecní kroniky v roce 1945 odstěhoval s manželkou a dcerou do pohraničí, kde v listopadu 1950 zemřel.

Jeho svobodná teta **Marie Oliberiusová** zemřela 6. 1. 1947 v Nadrybech č. 40 „U silničkářů“ (obecní kronika).

Do Chrástecké rodové větve mohu díky sčítání lidu doplnit další Antonínovu dceru. V roce 1900 byl Antonín truhlářem v Cingrošově továrně na řezání a broušení kamene v Nadrybech a v roce 1910 byl truhlářem ve strojárně a slévárně v Chrástu.

Kompletní seznam jeho dětí do tabule na straně 306 knihy vypadá takto:

ANNA *1. 1. 1892, svatba 1917 s Janem Strnadem

JOSEF *13. 11. 1893, zemřel 6. 8. 1916

ALŽBĚTA *24. 4. 1896, svatba 1919 s Františkem Fialou (viz dále)

VÁCLAV *16. 9. 1898

MARIE *22. 1. 1902

BOŽENA *24. 11. 1904

FRANTIŠEK * 25. 5. 1907

ANDĚLA *8. 12. 1909.

Syn **Josef** (viz str. 278 knihy) se stal kovářem. Během prvního roku války byl povolán k c. k. pěšímu pluku č. 35 a padl 6. 8. 1916 v Haliči. Ženat nikdy nebyl, otcem Jaroslava byl totiž převozník František Oliberius z Nadryb č. 22, o němž se v knize píše na str. 232.

Dcer se narodilo pouze pět, a tak nám jeden manžel přebývá.

Potvrzené svatby:

Svatba dne 28. 10. 1917 ve farním kostele v Dýšíně:

Ženich – **STRNAD Jan**, dělník, t. č. vojín c. k. pěšího pluku č. 35 na dovolené v Chrástu č. 184, narozený v Brandýse n. Lab. č. 296 dne 24. 8. 1893, manž. syn katol. rodičů Františka Strnada, dělníka v Brandýse n. Lab. č. 272, a Anny roz. Dlouhé z Čelákovic č. 12.

Nevěsta – **OLIBERUSOVÁ Anna**, nar. v Chrástu č. 37 dne 1. 1. 1892, manž. dcera katol. rodičů Antonína Oliberiusa, truhláře v Chrástu č. 184, a Barbory roz. Fajfrové.

Svědka – František Fiala, zámečnický v Plzni, Šumavská č. 2.

Svatba dne 6. 4. 1919 ve farním kostele v Dýšíně :

Ženich – **FIALA František**, zámečnický v Chrástu č. 184, narozený v Brandýse n. Lab. dne 21. 8. 1893, manž. syn katol. rodičů: Jana Fialy, obuvníka v Brandýse n. Lab. č. 31 a Marie, rozené Nádvorníkové z Kolína č. 70.

Nevěsta – **OLIBERUSOVÁ Alžběta** v Chrástu č. 184, narozená v Chrástu č. 137 dne 24. 4. 1896, manželská dcera katol. rodičů: Antonína Oliberiusa, truhláře v Chrástu č. 184 a Barbory, rozené Fajfrové z Chrástu č. 90.

Při sčítání lidu v roce 1921 žila rodina v Chrástu č. 184 :

OLIBERIUS Antonín *1866 Nadryby, majitel domu, truhlářství – dělník u firmy Suchý, Jouza a Čáp v Chrástu, v obci od 7. 5. 1892

BARBORA *1866 Smečice (nyní Smědčice), manželka, vede domácnost, v obci od 15. 7. 1875

VÁCLAV *16. 9. 1898 Chrást, syn, zednictví – dělník u Stavebního družstva v Plzni

MARIE *22. 1. 1902 Chrást, dcera, pomáhá v domácnosti

BOŽENA *24. 11. 1904 Chrást, dcera, pomáhá v domácnosti

FRANTIŠEK *25. 5. 1907 Chrást, syn, žák

ANDĚLA *8. 12. 1909 Chrást, žákyně.

Všichni bez náboženského vyznání s domovskou příslušností v Chrástu.

FIALA František *21. 8. 1893 Brandýs nad Labem, majitel bytu, brusič kovů ve Škodových závodech, v obci od 26. 1. 1918

Alžběta, roz. Oliberiusová *24. 4. 1896 Chrást, manželka, vede domácnost

Josef *23. 1. 1919 Chrást, syn

František *9. 8. 1920 Chrást, syn.

Všichni bez náboženského vyznání s domovskou příslušností v Brandýse nad Labem.

* * *

Poznámka:

O cestáři Vojtěchu Oliberiusovi je první zmínka v knize GENUS UNUM SUMUS uvedena na str. 58, ale hlavně se o něm píše na straně 281 v tzv. Chrástecké větvi II. Jeho potomci jsou tudíž vedeni na stranách 278 až 285 a dále na straně 291 v kapitole X. Nadrybská rodová větev v Praze. Také já jsem o něm a jeho rodině již psal v souvislosti s chrásteckými Oliberiusy. Nyní již mám jistotu, že do Chrástu se přestěhoval jen nejstarší Vojtěchův syn Antonín. Proto doporučuji v uvedené knize Tabule N10 na str. 307 a N13 na str. 305 sloučit do nové tabule, která by navazovala na Tabuli 14 na straně 77.

(vpo)

PŘÍJMENÍ OLIBERIUS / OLIVERIUS PODLE TRVALÉHO BYDLIŠTĚ JEHO NOSITELŮ

V České republice v roce 2016 žilo celkem s příjmením: **OLIBERIUS** 57 lidí, příjmení bylo 26 667. nejčastějším příjmením, byl jím každý 183 408. obyvatel ČR, **OLIBERIUŠOVÁ** 56 lidí, příjmení bylo 26 356. nejčastějším příjmením, byl jím každý 180 190. obyvatel ČR, **OLIVERIUS** 108 lidí, příjmení bylo 15 545. nejčastějším příjmením, byl jím každý 95 100. obyvatel ČR, **OLIVERIUŠOVÁ** 124 lidí, příjmení bylo 13 642. nejčastějším příjmením, byl jím každý 82 829. obyvatel ČR.

Správní obvod v České republice	Oliberius	Oliber-á	Oliverius	Oliver-á	Celkem
Bílina	-	-	1	1	2
Brandýs nad Labem - St. Boleslav	-	-	6	16	22
Břeclav	-	-	4	2	6
Česká Lípa	-	-	1	-	1
České Budějovice	-	1	-	-	1
Černošice	-	-	4	3	7
Děčín	-	-	5	1	6
Dobříš	-	-	2	2	4
Domažlice	2	3	-	-	5
Hlučín	-	-	1	-	1
Hodonín	-	-	1	-	1
Hradec Králové	1	1	-	-	2
Cheb	1	1	-	-	2
Karlovy Vary	-	-	5	2	7
Kladno	-	-	9	10	19
Klatovy	3	2	-	-	5
Kralovice	-	-	7	5	12
Krnov	-	-	1	-	1
Litovel	-	-	-	1	1
Louny	-	-	1	5	6
Lysá nad Labem	-	-	-	1	1
Mladá Boleslav	5	3	3	2	13
Mnichovo Hradiště	1	1	-	-	2
Mohelnice	-	-	3	3	6
Nepomuk	-	1	-	-	1
Nový Bor	-	-	2	3	5
Nymburk	-	-	1	-	1
Nýřany	4	2	3	6	15
Olomouc	3	4	-	-	7
Ostrava	-	-	3	3	6
Pízeň	19	12	7	6	44
Praha	4	8	12	19	43
Přeštice	1	1	-	-	2
Rokycany	6	9	9	11	35
Rumburk	-	-	1	-	1
Říčany	-	-	-	4	4
Slaný	2	2	-	-	4
Stříbro	2	3	-	-	5
Sušice	1	1	-	-	2
Teplice	-	-	1	2	3
Turnov	1	2	-	-	3
Ústí nad Labem	-	-	15	16	31
Celkem	56	57	108	124	345

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Mgr. Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS / OLIBERIUS, případně pro další zájemce. Malé Kyšice dne 17. 12. 2017. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. Neprodejně!